

Слѹчай той даде страхъ Родителемъ, и преведе ги въ неспокойствіе, грьѣхъ и жалость. Мати съ разволѣ отъ тѣжкихъ грьѣхи. Исавъ отъ горчи си животъ съ гнѣвомъ и злобою; а Іаковъ видаши, какъ мѣ ѣ животъ въ опасности, принужденъ быде, отъ Родителскаго дома да побѣгне.

Тако, Любезна Болгарска Чѣда, всѣкій отступокъ отъ истиннаго и праваго Божіа пути носи съ собою жалость и вѣдѣ. Тако ѣ Іаковъ трѣбвалъ за пороки свои и омразное лѣкавство да страдае; но послѣ Богъ — како що скоро ще чѣете — още и помного го ѣ наказалъ, и съ тѣмъ далъ всѣкомъ ясно да развѣе; колико мѣ ѣ омразно злонравное и развратителное поведѣніе.

Благословѣніе, коѣ толико ревностно ти два Брата вѣдинъ отъ Дрѣгаго отѣмвали, въ томъ съ состоявало — да быде Прѣотецъ Обѣщаннаго Мессіи. Благословѣніе тоѣ опредѣлилъ ѣ Богъ Іаковъ, кой ѣ былъ, покрай всѣхъ погрѣшеній своихъ, пакъ несравненно добръ и добродѣтеленъ отъ диваго и неукротимаго Исавъ. Обаче пакъ бы го радостно Іаковъ даровалъ былъ Богъ, ако не бѣше предсѣдилъ, да прелести Отца своего; понеже Богъ, кой ѣ самаа премѣдрость и свѣтына, знае все въ свѣтѣ тако